

կարողութիւն և գիւրդապէթ . Ուրեմն ի՞նչ է պատճառը որ այս գէպքին մէջ և ուրիշ շատ պարագաներու մէջ ըստ ծիգ և ըսածիգ վրայ շատ անգամ կը գգպոհիս և այնչէս յանձնապատասխանութեանդ իսկական շարժառիթը , որով խիստ շատ անգամ սխալման մէջ կ'ընես . ո՞չ ապաքէն քողարկուած սնա պարծութիւնդ է , որ զքեզ կարողութեանդ բարձր գործերու մէջ մղելով հանրութեան առջեւ կը խայտառակէ , կամ գողտղութիւնդ է զոր թէպէտ և չ'ունիմ կըսես , սակայն անոր գերի եղած ես , և վերջապէս քու մաշիչ և անյաղ մարմնապաշտութիւնդ է , որ պատճառ կըլլայ ըստ բարի յատկութիւններդ հեղձուցանելու :

Ըրդ՝ եթէ ճշմարտութիւնը ճանչելու համար քեզմ' փափաքով մը սրտիդ խորերը իջնամ' անշուշտ զանազան ըզգացմանցդ . ճշմարտ աղբիւրները մեր կապարանոց պիտի հանդիսանան քեզ , և եթէ այն աղբիւրները գտնելէդ վերջը տակաւին կը վարագուրես , կ'ստեղծելով որ հանրութեան առջեւ պատիւդ կ'աղարտի , այն ատեն անձնու պահ մը կըլըսավան զի մահկանացուաց գիտութեանէն ծածկելու նպատակաւ ծարակիչ վերք մը սկսով ու ծիրանիւով ծածկելն ազէկ է , թէ անոր բժշկուելուն հոգաւոր ըլլալն , այն վերքը որ մարմնիդ պիտի սպառէ : Ի՞նչ արժէք կրնայ ունենալ մարդկանց քեզ տուած յարգն ու պատիւը , քանի որ դու ինքնին անարժանութիւնդ ըսկզգաս , և քաջ համոզուած ես որ մարդիկ այդ մեծարանքը քեզ չը պիտի տա , ինչ եթէ ճանաչելին զքեզ այնպէս' ինչպէս դու կը ծանաղես զքեզ :

Ուրեմն պէտքէ համոզուիս որ իրօք կատարելութեան զուրկ ես , քանի որ ուղիւ քննութեամբ զգացմանդ և գործոցդ մէջ զքեզ յանցաւոր կը դա-

տես և անարժան մեծարանոց . նա մանաւանդ Մտուածոց չի խաբուիլն ալ կը զգաս որ ծածկագէտն է և կը տեսնայ այն օրհուրը զորս չ'ես ուղեր մաքրել քու անձէդ :

Լար-նախի

Յ . Ս . Կեօնի-ճէն :

ԲԱՆ ՏԱՐԱԳԻՐ ՈՐԴԻՆՑ ԱՌԴԵԿՈՐՈՑ
ԱՆ ԱՆԻ :

Ինչէր , Երի , դարուց հետէ ,
Ի խոր թախիծ կաս համակեալ ,
Ի՜նչ , երբ արդեօք դարման վշտացդ
տայցն Նշիկիք գլխաւորեալ :
Եթէ հնար ինչ իյէ քեզ ,
անպատուակ , մի պատ ի պատ ,
Երա՛ , ժրտեմ անձուկ ի սիրտ ,
Թշուառ օրդիս քո խանդակաթ :
Ի՜նչ է քեզ , ո՞չ , մի բարդ ի բարդ
կուտէր զհոգ քո ի գլուխ :
Քանզի բնաւ ոչ ժուժէ սիրտս ,
հաննէ թառաղ զերթ հրաբու զիս :
Ըրդ՝ մի դար , մայր իմ Երի ,
ահա մերձիմ ի գուրս շիրմին .
Տուր ինձ խրախոյս գլխաւ սիրով ,
և զերծո զիս յալեաց վշտին :
Ի՜նչ , մի գուցէ տարաժամ արդ՝
գահալիմեալ լքանիցիմ ,
Չե ուրախ լուր կենդանութեանդ
հեղեալ բացուտ ի յունկն իմ :
— Ի՜նչ , ես լքեալ Երիս չիմարդ
այլ կարիցեմ ժուժալ երբէք
Յոգունց վշտացս , որ օր քան զօր
սիրտ իմ տանեն տատիկ բեկ բեկ :
Ի՜նչ , ես լքեալ իմ թագ , բարձաւ իմ գահ ,
բարձաւ վեհ փառքս խոյառ ըս
պուս ,
Հիմն ի յարե տապալեցան
պարիսպք և շէնքս ամրակուսք :
Օ հաղար և մի Նիկեղեցի ,
հանդերձ կահիւքն ճաշխարհիկ

Ահ, թշնամիք աւար սպողա,
արարին մերկ թողին այժմիկ :
Սխիթարիչ ինձ աւասիկ
լինին միայն դառն արտասուք,
Փոխան դարաց քաղցրանուագ,
վայնն ահա տիրադէմ՝ բուք :
Թեւ զթռչնոց առեալ որդւոցս,
սրացան անդարձ յօտար աշխարհ,
Հանդիլ փութով խուն երամովք
խրեանց, ի վայրս ուրեք անահ,
Յաւտով մինչ ցայժմ անթիթ
մնամ կարօտ նոցա տեսնի,
Գոյժ բօթաբեր միայն՝ լեւմ,
գոյժ աղէտից որդւոցս սիրուն :
Այլ արդ. ոչ մի սպեղանի
օգտէ վիրացս յոյժ շարաւուս :
Սինչ ի վերուստ Աջն անեղին
ոչ շարժեցի ի դէր ի գութ :
Այսբան ահա, ով պատանի,
հերկբացիս լեւ յինէն :
Երթ, հանապաղ փառն իմ դարման
արգահատեան, հայցեն՝ Ալէն :

Կ. Բարոնասիան Ա.
Դաս. Վարդապետի :

ՆԵՒՆԵՆԸՍՈՒԹԻՒՆ

Քօթթարտ հարուստ և երջանիկ
ծնողաց զաւակ էր. բայց դժբաղդ ե.
ղաւ զանոնք կարնցնելով, և նոցա մա.
հէն յետոյ շատ ուրիշ թշուառութիւն
ներ ունեցաւ : Շատ անգամ ամենա.
տխուր վիճակի մէջ գտնուեցաւ, ան.
գութ ցաւերով և չքուորութեամբ
ճնշուած, որոյ երբեք վարժած չէր :
Ինքզինքը խռովայայ և յուսաբեկ վհա.
սութեան մը տուաւ և մանկական
փափուկ հաւատաբքն հետ իւր սրտին
խաղաղութիւնն եւս կորցուց :

Սակայն իրեն բարի մտածմունք մը
եկաւ և ինքնիրէն ըսաւ. վերջին ճիգ մը

ալ ընենք, վազենք թէաֆրօնին քով,
այն բարեացակամ մարդուն որ մեր
ողայտութիւնը զարգացուց : Երտուած
անոր տուած է իմաստութեան ձիւք և
բարի խորհուրդներ : Կարելի է որ խը.
րատէ դիւ և բեկեալ հագիս կաղզու.
րէ : Երիտասարդը արգարեւ վազեց և
իւր վարժապետին քով հասաւ : Կիտա.
իւր սրտին ունեցած ամենատխուր վի.
ճակը նկարագրել ասելով, «Տխուր մը
տածմունքներ իմ հոգիս կը մթնոյր.
նեն և այժմ եկայ խոտովանելու որ՝
տարախոյս ունիմ ես Երտուծոյ նախախ.
նամութեան վրայ, որ գուցէ չի հո.
ղար իմ կենացս համար : Զայսմհետէ
շատ դժուարին է ինձի համար հաւա.
տալ այս որանչելի նախախնամութեա.
նը, որ միանգամայն կը կառավարէ բո.
լոր տիեզերքը և կը հսկէ առանձին
ամեն մէկ արարածի վրայ : Իմ օղայտ.
ութեանս բարեկամ, դուք իբրեւ հայր
և առաջնորդ ուղղեցիք իմ առջի քայ.
լերս, այժմ կ'ուզամ ուսանելու վեր.
ջին դաս մը, օչնէ ինձի՝ եթէ կարող
ես հրաշքով մը իմ կասկածներս փա.
րատել : Թէաֆրօն պատասխանեց.
«Ինձմէն աւելի թշուառութեանդ վը.
րայ ցաւող անձ մը չը կայ, և քու հոգ.
ւոյդ վրդովմունքը գթութիւնս կը
շարժէ : Ի սէ, ես կը կարծեմ՝ որ դու
առանց դժուարութեան կը հասնաս
Երտուծոյ հրաշալի նախախնամու.
թիւնը և կանգորոպցնես քու օրտիգ
յուզմունքը, երբ գեղեցիկ մտածու.
թեամբ կը բարձրանաս առ Արարիչն
արարածոց :

«Եւ տեսնես դու այս արեգակը՝ որ
երկնային կամարին վրայ է. չի տարա.
ծեր արդեօք իւր ճառագայթներուն
հետ միանգամայն լոյս և ջերմութիւն
լեռներու վրայ և ձորերուն մէջ, ծռ.
վու վրայ և ցամաքի վրայ, հողին մէջ
ինկած ամենափոքրիկ սերմին վրայ, և